

saa overordentlig stor Varme eller Kærlighed til Skattereformen som den, jeg altid har forudsat hos det ærede Medlem for Køge. Jeg kan ikke se rettere, end at de Uoverensstemmelser, der ere, ikke ere meget store, og at vi i dette Øjeblik bør være nærmere ved at faa en helt ny Kommunallov, langt videregaaende end dem, vi tidligere have behandlet, end vi nogen Sinde for have været. Jeg skulde af Hjertet ønske, at det maatte blive Tilfældet, at vi maatte kunne faa denne vigtige Sag gennemført. Den er efter min Mening ikke saa lidt vigtigere end hele den øvrige Skattereform, og den har den store Fordel, at den er ganske uafhængig af hele den øvrige Skattereform. Hvis man derfor vilde blive enig om det, man i saa mange Aar har forhandlet om angaaende Kommuneskatterne, ser jeg ikke, hvorfor man ikke skulde tage det uafhængigt af, hvad man ellers kunde blive enig om nu eller senere.

Scavenius: Den højtærede Minister kan have meget Ret i, at denne Lov er i alt Fald lige saa vigtig som de andre Skatte-love; men den højtærede Minister maa dog ikke ganske glemme, hvorledes denne Sag har været for tidligere, og hvad der har staaet de to Ting imellem, og det er det, som jeg tillader mig at mene, at saavel den høje Regering som det andet Ting skulde have taget noget mere Hensyn til, end de have gjort i de Forslag, de have sendt ned til os. Sagerne i Skattekommissionen stode saaledes, at de to Medlemmer fra Højres Side i den gjorde det til Betingelse for i det hele taget at være med til at stille de Forslag dels til de to andre Skattelove og dels til Tiendeaflysningen, som de vare med til at stille, at et Forslag af lignende Art som dette kunde blive gennemført, idet vi erkendte, at de andre Forslag vel ikke paa nogen mulig Maade vare uretfærdige mod Købstæderne, men dog vare særlig til Fordel for Landet og paa visse Maader kunde tænkes at være noget trykkende for Byerne. Vi betingede os, at man til Gengæld fik dette Forslag gennemført, hvorved Købstæderne ville faa de Ønsker opfyldte, som de havde næret nu i en Menneskealder, og det lykkedes os at faa de øvrige ærede Medlemmer af Skattekommissionen til at gaa ind paa de Forslag, vi stillede i saa Henseende. Vi maatte jo naturligvis paa vor Side ogsaa gaa ind paa forskellige Ændringer i, hvad vi i og for sig kunde ønske, saaledes at denne Lov ogsaa kom til at gælde for Landkommunerne og altsaa kunde gøre

Nytte ogsaa der. Men dette har man ikke lagt Mærke til hverken fra Regeringens eller fra Landstingets Side. Man har paa forskellige Punkter opstillet Forslag, som i alt Fald i allerhøjeste Grad ville vanskeliggøre denne Lovs Gennemførelse. Man har gjort det paa Spørgsmaalet om, hvad der skulde henføres under den mellemkommunale Beskatning, om Tiende og Arvefæsteafgift skulde henføres derunder eller ikke; man har gjort det over for Spørgsmaalet om Skatteindtægter, hvor det forekommer mig, at min ærede Kollega og jeg virkelig havde faaet noget gennemført, som man fra konservativ Side kunde være tilfreds med. Men man har ført Sagen videre ud, man har ikke villet tillade Kommunerne at have saa megen Magt, som vi havde ment, de skulde have, man har indskrænket den gennem dette Forslags § 8 paa en Maade, som jeg ikke tror vil lette Sagens Gennemførelse, tværtimod, i høj Grad vanskeliggøre den, og endelig har man paa et Punkt, som jeg personlig slet ikke lægger saa megen Vægt paa, nemlig Spørgsmaalet om Appellinstansen, ikke villet se, at dette Ting, saa længe der har været Tale om mellemkommunal Beskatning, har holdt paa, at man ikke maatte indføre andre Appellinstanser end den, som man nu en Gang fra gammel Tid havde, nemlig Amsraadene, og at vi derfor fra vor Side maatte betragte det som en overordentlig stor Gevinst for den Anskuelse, som var herskende i Landstinget, at der blev indført en Appellinstans for hele det mellemkommunale Væsen. Men man har ikke villet være tilfreds dermed. Man har fordret, at Amsraadene skulde gaa ud af Spillet paa dette Punkt, og man har villet indføre en Appellinstans for alle Skatteklager i Kommunen. Men dette Spørgsmaal er der jo — jeg skal ikke gaa ind paa om det i og for sig hensigtsmæssige — ingen Grund til at faa med ind derunder, ikke den fjerneste. Alt det, den meget ærede Minister udtalte, at man fik saa meget mere at bestille, at der vilde komme saa mange flere Klager ind, er jo imødegaaet derigennem, at alle disse Klager, der komme paa Grund af den mellemkommunale Beskatning, blive afgjorte af den Appellinstans, som Folketingets Forslag vil indføre, og de gamle Klager, de Klager, som kun angaa Ansættelsen i den enkelte Kommune, blive afgjorte, som de hidtil ere blevne det. Hvorfor skal man drage det Spørgsmaal med ind herunder? Jeg siger slet ikke, at det jo maaske var bedre at faa denne Overskattekommission